

Arrest

nr. 164 385 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 19 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 november 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), aan de verzoekster op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. ANDRIES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 november 2015 wordt ten aanzien van de verzoekster, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen.

1.2. Op 4 november 2015 wordt de verzoekster tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor zes jaar opgelegd. Dit is de thans bestreden beslissing die op dezelfde dag aan de verzoekster ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december van 1980:

X De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van zes jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

- Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone diefstal als mededader, feit waarvoor zij op 31.01.2014 door de correctionele rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden.

- Betrokkene werd van 30.10.2015 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van gewone diefstal als mededader, informaticabedrog.

Betrokkene diende op 10.07.2008 een aanvraag in voor een verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie. Op datum 09.12.2008 werd deze aanvraag geweigerd. Betrokkene kreeg vervolgens betekening van de beslissing op datum van 10.12.2008 (bijlage 20) met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep ingediend bij de RVV op 08.01.2009 tegen de bijlage 20 werd op 19.05.2009 verworpen door de RVV.

Betrokkene heeft op 18.06.2009 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9 bis van de wet van 15.12.1980. Deze werd ongegrond verklaard op 09.06.2011. Deze beslissing is op 22.09.2011 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten. De beslissing is op 02.06.2014 een tweede keer aan betrokkene betekend.

Op datum van 02.04.2015 heeft betrokkene een aanvraag tot herinschrijving ingediend in de gemeente van Antwerpen. Deze aanvraag tot herinschrijving werd geweigering op 10.07.2015. Deze beslissing is betekend aan betrokkene op 26.08.2015.

Betrokkene heeft familie in België. Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Dit stelt haar echter niet vrij van de verplichting in het bezit te zijn van de in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste binnenkomst- en verblijfsdocumenten. De in artikel 2, eerste lid, 2° van voornoemde wet vereiste documenten hebben immers tot doel een controle uit te oefenen betreffende de identiteit, de burgerlijke staat en het strafrechtelijk verleden van de vreemdeling die het grondgebied wenst te betreden of er wenst te verblijven. Daarenboven verstoort een tijdelijke scheiding van betrokkene met zijn partner/gezin, met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, het gezinsleven niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van het artikel 8 van het voornoemde verdrag.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zwaar te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 6 jaar proportioneel.

(...)"

1.3. Op 7 december 2015 dient de verzoekster een asielaanvraag in. Bij beslissing van 24 december 2015 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt zij als vluchteling erkend.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekster.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve wijst de Raad er op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor hem gebracht kunnen worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Te dezen blijkt dat de verzoekster op 7 december 2015 een asielaanvraag heeft ingediend en dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar op 24 december 2015 als vluchteling heeft erkend. Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van de verzoekster bij onderhavig beroep, verklaarde haar raadvrouw zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Wanneer een verzoeker zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet hij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Vermits de verzoekster *in casu* als vluchteling werd erkend en het daaraan gekoppelde verblijfsrecht heeft verworven, geeft zij in het licht van die concrete omstandigheden geen blijk van een actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het wettelijk vereiste actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN